

[Børsen.]

Forrentning af Landbrugskapitalen i vore 200 000 Landejendomme kunde opnaas. Vi ved alle, at Forrentningen har været ualmindelig langt nede. Jeg tror, at den sidste Meddelelse gik ud paa, at Forrentningsprocenten laa omkring 2,2. I Statistiske Efterretninger fra 12. August gives der en Oversigt over Forrentningen af de Kapitaler, der er investeret i Industri, Transport og Handel. Udbyttet af den samlede effektive Aktiekapital har for 1935 været 11,9 pCt., og tager vi Selskabernes Egenkapital, Reserverne, med, bliver Udbyttet 7,8 pCt.; i Industriselskaberne har man af den samlede effektive Aktiekapital faaet et Udbytte paa 15,8 pCt. I Sammenligning hermed tager Landbrugets Forrentningsprocent sig meget fattigt ud, og her ligger Aarsagen til Utilfredsheden med Regeringens hele Reguleringspolitik. Handelstraktaterne maa naturligvis opfyldes til Punkt og Prikke, men af den Grund at lægge hele vor Omsætning under Statskontrol kan vi ikke indse Nødvendigheden af.

Som jeg allerede har omtalt, blev der gennemført et stort Antal Love i sidste Rigsdagssamling, og mange af disse Love griber dybt ind i bestaaende Forhold. Om de alle har været vel gennemtænkt, er der vist flere og flere, der efterhaanden kommer til at tvivle om. Jeg skal saaledes i denne Forbindelse nævne Loven om Forbud mod Overarbejde. Efter de Udtalelser, der er kommet frem — ogsaa i socialdemokratiske Blade —, afstedkommer denne Lov, saa vidt man kan skønne, adskillige Kvaler, ikke alene for Arbejdsgiverne, men ogsaa for Arbejderne. Man siger, ogsaa fra socialdemokratisk Side, at denne Lov har været krævet Aar efter Aar, men den vækker liden Glæde, og der er flere Vanskeligheder, siger man videre, end da man stemte om Resolutionerne, der krævede Overarbejdes Afskaffelse. Ja, det gik saa let i sin Tid, da man krævede, men nu melder Vanskelighederne sig! Jeg vil gerne have Lov til at spørge den højtberede Socialminister om Planerne for denne Lovs Udførelse. Hvad har man hidtil foretaget sig, hvorledes ligger det egentlig? Jeg tror, det kunde have den største Interesse for Offentligheden og ikke mindst for os herinde at faa lidt at vide om, hvorledes Planerne er.

Det viser sig overalt med de socialdemokratiske Eksperimenter, at de i mangfoldige Tilfælde faar farlige Konsekvenser. Vi har set i et andet Land i Europa — jeg tænker her paa Frankrig —, hvor en social-

demokratisk-radikal Regering har gennemført en Række Reforme, at de har medført Prisstigning, Kapitalflugt og Franc'ens Fald. Jeg lagde Mærke til, og jeg syntes ikke, det var uinteressant, at da de Radikales Hovedorgan her i Hovedstaden havde en Artikel om den økonomiske Misère i Frankrig, saa skrev det, at en Valutas Stabilitet er et Spørgsmaal om økonomiske Realiteter og navnlig et Spørgsmaal om Balance mellem Forbrug og Opsparing. Som det fremgaar af de Udtalelser, jeg allerede har fremsat, mener jeg ikke, at vi her i Danmark har det rette Forhold mellem Forbrug og Opsparing, idet Opsparingen er for ringe og det offentlige Behov er alt for stort.

Med Synen til Forfatningsspørgsmaalet ønsker jeg ikke at sige noget videre eller rettere sagt ingenting at sige her ved Finanslovens første Behandling. I sidste Rigsdagssamling havde vi en meget udførlig Debat om hele Forfatningsproblemet, og nu er dette Spørgsmaal henvist til en Kommission. Det rigtige vil derfor være, at Partierne faar Lejlighed til der at overveje Sagen og at tale med hinanden om det. Derfor finder i hvert Fald jeg ingen Anledning til at fremsætte Udtalelser derom i Dag, saa meget mindre som det, der paa dette Omraade først og fremmest bør ske, er, at der fremsættes et Forslag fra Regeringens Side gaaende ud paa, hvorledes man mener, at Danmarks Grundlov skal se ud i 1937.

Med Hensyn til de forskellige Landbrugsordninger skal jeg heller ikke sige noget videre af den gode Grund, at de Forhandlinger, der føres mellem Landbrugsorganisationerne og Ministeren, endnu ikke er afsluttet. Det vil være det rigtigste at afvente det Tidspunkt, da disse Forhandlinger er afsluttet. Det forekommer mig for Resten, at Forhandlingerne gaar meget trægt, men man naar vel snart til en Afslutning.

Før den nuværende Regering traadte til, forkyndte den nuværende Statsminister som Oppositionsfører, naar han rettede Kritik mod Venstregeringen, at i det Øjeblik vi fik en socialdemokratisk Regering, vilde der blive Arbejde og god Fortjeneste for alle. Hvorledes er det nu gaaet? Nu har den nuværende Regering jo siddet en hel Del Aar, og jeg synes, at man kan skrive det med „Arbejde og god Fortjeneste til alle“ om til, at der er blevet en ganske god Fortjeneste for en lille Del af Befolkningen, og der er blevet Arbejdsløshed for mange, mange flere, og der er blevet Dyrtid